

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 16 juni 2003

Nr 460—467

INNEHÅLL

Nr		Sidan
460	Lag om yttrandefrihet i masskommunikation	2111
461	Lag om ändring av 17 kap. 24 § rättegångsbalken	2118
462	Lag om ändring av 27 § förundersökningslagen	2119
463	Lag om upphävande av 2 kap. 17 § strafflagen	2120
464	Lag om ändring av 7 § lagen om allmänna åklagare	2121
465	Lag om ändring av 43 § beredskapslagen	2122
466	Lag om ändring av lagen om försvarstillstånd	2123
467	Statsrådets förordning om handels- och industriministeriet	2124

Nr 460

Lag

om yttrandefrihet i masskommunikation

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Denna lag innehåller närmare bestämmelser om hur den i grundlagen tryggade yttrandefriheten utövas i masskommunikation.

När denna lag tillämpas får inga större intrång i kommunikationen göras än vad som är nödvändigt med hänsyn till yttrandefrihetens betydelse i en demokratisk rättsstat.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *allmänheten* en personkrets som inte är

utvald på förhand och som tar emot ett meddelande,

2) *nätmeddelande* information, åsikter eller andra meddelanden som gjorts tillgängliga för allmänheten genom radiovågor, elektroniska kommunikationsnät eller andra motsvarande tekniska arrangemang,

3) *program* en enhetlig helhet av nätmeddelanden, vilka huvudsakligen uttrycks i ljud eller rörliga bilder,

4) *publikation* ett tryckalster, en dataskiva eller någon annan genom mångfaldigande framställd upptagning av text, ljud eller bild, som har gjorts tillgänglig för allmänheten,

5) *periodisk publikation* en publikation som är avsedd att ges ut regelbundet minst fyra gånger om året,

6) *nätpublikation* en i likhet med periodiska publikationer enhetligt uppbyggd helhet av nätmeddelanden avsedd för regelbunden utgivning, där materialet har producerats eller bearbetats av utgivaren,

RP 54/2002
GrUB 14/2002
RSv 288/2002

7) *publikationsverksamhet* att publikationer och andra nätmeddelanden än program görs tillgängliga för allmänheten, och

8) *programverksamhet* att program görs tillgängliga för allmänheten.

Vid tillämpningen av denna lag anses löpsedlar och bilagor till en periodisk publikation eller nätpublikation vara delar av publikationen.

3 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på publikations- och programverksamhet som utövas i Finland.

På en enskild person som i ett elektroniskt kommunikationsnät har en hemsida tillämpas endast 12, 14, 16, 18, 19, 22 och 24 §.

På verksamhet som enbart gäller teknisk framställning, sändning, förmedling eller distribution av en publikation eller ett nätmeddelande tillämpas endast 17—20 och 22 §.

I fråga om upphovsrätt, rätt att utöva radio- och televisionsverksamhet eller televerksamhet samt granskning av bildprogram bestäms särskilt. I fråga om tillhandahållande av informationssamhällets tjänster gäller dessutom vad som bestäms särskilt.

2 kap.

Skyldigheter för utgivare och dem som utövar programverksamhet

4 §

Ansvarig redaktör

Utgivaren av en periodisk publikation eller nätpublikation skall utse en ansvarig redaktör för publikationen. Den som utövar programverksamhet skall utse en ansvarig redaktör för varje program. För en periodisk publikation, nätpublikation eller ett program kan också utses flera ansvariga redaktörer.

En ansvarig redaktör skall ha fyllt femton år och får inte vara försatt i konkurs eller ha begränsad handlingsbehörighet.

Den ansvariga redaktören skall leda och övervaka det redaktionella arbetet, besluta om

innehållet i den periodiska publikationen, nätpublikationen eller programmet samt sköta övriga uppgifter som föreskrivs i denna lag.

5 §

Upplysningsplikt

Utgivaren av en publikation, periodisk publikation eller nätpublikation skall se till att den är försedd med uppgift om vem som är utgivare. Utgivaren och den ansvariga redaktören skall se till att en periodisk publikation eller nätpublikation också är försedd med uppgift om vem som är ansvarig redaktör. En publikation och periodisk publikation skall också innehålla uppgift om framställningsåret.

Den som utövar programverksamhet och den ansvariga redaktören skall se till att i programverksamheten meddelas vem som utövar programverksamheten och vem som är ansvarig redaktör.

Om flera ansvariga redaktörer har utsetts för en periodisk publikation, en nätpublikation eller ett program, skall i publikationen eller programverksamheten anges för vilken del av publikationen eller programmet var och en av dem ansvarar.

Var och en har rätt att få veta vem som är ansvarig redaktör.

6 §

Upptagning av program och nätpublikationer

Utgivaren och den som utövar programverksamhet skall se till att en upptagning görs av varje program och nätpublikation, förutsatt att det inte på grundval av den tekniska utformningen av programmet är klart att ingen genom att sända programmet kan göra sig skyldig till ett brott som baserar sig på innehållet i meddelandet. Upptagningen skall sparas minst 21 dagar från det att programmet sändes eller nätpublikationen gjordes tillgänglig för allmänheten.

Skyldigheten att spara upptagningen fortgår också efter att den i 1 mom. föreskrivna tiden löpt ut, om ett ärende som grundar sig på innehållet i ett program eller i en nätpublikation är föremål för förundersök-

ning, åtalsprövning eller rättegång. Upptagningen får i detta fall utplånas först när det har blivit klart att åtal i ärendet inte kommer att väckas eller när ett yrkande som grundar sig på innehållet i ett program eller i en nätpublikation har avgjorts och avgörandet har vunnit laga kraft. Åklagaren eller den domstol som senast behandlat ärendet skall informera utgivaren eller den som utövar programverksamhet om att skyldigheten att spara upptagningen har upphört.

7 §

Myndighetsmeddelanden

Utgivare och de som utövar programverksamhet är skyldiga att avgiftsfritt i sina periodiska publikationer, nätpublikationer eller program publicera myndighetsmeddelanden, om detta är nödvändigt för att skydda människors liv eller hälsa eller betydande miljö- eller egendomsvärden eller av något annat därmed jämförbart viktigt skäl.

3 kap.

Genmäle och rättelse

8 §

Rätt till genmäle

En enskild person som har motiverad anledning att anse sig ha blivit kränkt av ett meddelande i en periodisk publikation, en nätpublikation eller ett med dessa jämförbart återkommande program har rätt att få ett genmäle publicerat i samma publikation eller program.

9 §

Rätt till rättelse

När en felaktig uppgift om en enskild person, sammanslutning, stiftelse eller myndighet har framförts i en periodisk publikation, nätpublikation eller ett program, har personen, sammanslutningen, stiftelsen eller

myndigheten rätt att få uppgiften rättad i samma publikation eller i ett program av samma utövare av programverksamhet, om inte felet är så ringa att det är uppenbart onödigt att rätta det.

10 §

Skyldighet att publicera genmäle och rättelse

En ansvarig redaktör skall publicera ett genmäle eller en rättelse avgiftsfritt och utan obefogat dröjsmål, i behörig omfattning och på liknande sätt som det meddelande publicerades vilket genmälet eller rättelsen grundar sig på.

Ett genmäle eller en rättelse får inte ha ett lagstridigt eller kränkande innehåll.

Den ansvariga redaktören skall vid behov bistå vid den tekniska utformningen av ett genmäle.

11 §

Yrkande om genmäle och rättelse

Ett yrkande om genmäle eller rättelse skall framställas till den ansvariga redaktören inom 14 dagar efter att det meddelande som yrkandet grundar sig på publicerades. Yrkandet skall framställas skriftligen eller på elektronisk väg på så sätt att yrkandets innehåll inte ensidigt kan ändras och att det förblir tillgängligt för vardera parten.

Om ett yrkande om genmäle eller rättelse avslås, skall den som har framställt yrkandet underrättas om avslaget och grunderna för det inom sju dagar efter det att yrkandet togs emot. Grunderna för avslaget skall på begäran meddelas skriftligen. Den som framställt yrkandet har rätt att föra frågan om huruvida förutsättningarna för genmäle eller rättelse uppfylls till behandling av tingsrätten på sin hemort eller Helsingfors tingsrätt senast 30 dagar efter det att framställaren skriftligen har fått del av grunderna för avslaget.

När en domstol ålägger en ansvarig redaktör att fullgöra sina skyldigheter enligt 10 § kan domstolen förena åläggandet med vite. I domstolens beslut om vite kan ändring sökas särskilt genom besvär.

4 kap.

Ansvar för innehållet i ett publicerat meddelande

12 §

Gärningsmannens och medverkandes ansvar

För ett brott som grundar sig på innehållet i ett meddelande som gjorts tillgängligt för allmänheten svarar den som enligt strafflagen (39/1889) skall betraktas såsom gärningsman eller medverkande i brottet.

13 §

Chefredaktörsförseelse

Om en ansvarig redaktör uppsåtligt eller av oaktsamhet väsentligen åsidosätter sin skyldighet att leda och övervaka det redaktionella arbetet så att detta är ägnat att bidra till begående av brott som grundar sig på innehållet i ett meddelande som gjorts tillgängligt för allmänheten, skall den ansvariga redaktören, om ett sådant brott begås och han eller hon inte skall anses vara gärningsman eller medverkande i brottet, för *chefredaktörsförseelse* dömas till böter.

14 §

Skadeståndsansvar

I fråga om ersättning av skada som förorsakats genom innehållet i ett meddelande som har gjorts tillgängligt för allmänheten gäller skadeståndslagen (412/1974).

Utgivare och de som utövar programverksamhet ansvarar enligt 3 kap. skadeståndslagen för ersättande av skada som avses i 1 mom. och som har förorsakats i deras verksamhet, även om skadan har förorsakats av någon annan än en person som avses i 3 kap. 1 § skadeståndslagen.

15 §

Rätt att ta del av innehållet i en upptagning

Rätt att avgiftsfritt ta del av en upptagning som avses i 6 § har var och en som har

motiverad anledning att anse sig ha blivit föremål för ett brott som grundar sig på innehållet i ett program eller en nätpublikation eller ha lidit skada av att programmet har sänts eller av att nätpublikationen har gjorts tillgänglig för allmänheten. Samma rätt har den som har för avsikt att utöva sin rätt till genmäle eller rättelse. Utgivaren eller utövaren av programverksamheten skall också utan obefogat dröjsmål ge en tjänsteman som utför förundersökning eller åtalsprövning av ett brott som grundar sig på innehållet i ett program eller en nätpublikation möjlighet att ta del av upptagningen.

16 §

Källskydd och rätt till anonymitet

När ett meddelande har gjorts tillgängligt för allmänheten, har meddelandets upphovsman, utgivaren och utövaren av programverksamheten rätt att vägra röja vem som har lämnat de upplysningar som meddelandet innehåller. Utgivaren och utövaren av programverksamheten har dessutom rätt att vägra röja upphovsmannens identitet.

I 1 mom. avsedd rätt har också den som har fått del av nämnda omständigheter i anställning hos meddelandets upphovsman, hos utgivaren eller utövaren av programverksamheten.

Om skyldighet att vid förundersökning eller rättegång röja en upplysning som avses i 1 mom. bestäms särskilt.

5 kap.

Tvångsmedel

17 §

Utlämnande av ett nätmeddelandes identifieringsuppgifter

På yrkande av en tjänsteman som är anhållningsberättigad enligt 1 kap. 6 § 1 punkten tvångsmedelslagen (450/1987), en allmän åklagare eller en målsägande, kan en domstol ålägga administratören av en sändare, server eller någon annan sådan anordning att till den som framställt yrkandet lämna ut de identifieringsuppgifter som be-

hövs för utredande av vem som är avsändare av ett nätmeddelande, om det föreligger sannolika skäl att misstänka att innehållet i meddelandet är sådant att det är straffbart att göra det tillgängligt för allmänheten. Domstolen får förordna att identifieringsuppgifterna skall lämnas ut till målsäganden först när målsäganden själv får väcka åtal för brottet. Yrkandet skall framställas vid tingsrätten på administratörens hemort eller vid Helsingfors tingsrätt inom tre månader efter att det meddelande som yrkandet gäller publicerades. Domstolen kan förena utlämningsåläggandet med vite.

I ett beslut som gäller utlämnande av identifieringsuppgifter får ändring sökas särskilt genom besvär. Ett beslut genom vilket någon åläggs att lämna ut uppgifter får inte verkställas förrän beslutet har vunnit laga kraft, om inte den domstol som behandlar besvären bestämmer något annat.

Åläggande att lämna ut identifieringsuppgifter får på begäran av en utländsk statlig myndighet meddelas, om det under motsvarande förhållanden i Finland skulle vara ett brott att göra det meddelande tillgängligt för allmänheten som begäran grundar sig på eller utlämnandet grundar sig på ett fördrag eller någon annan internationell förpliktelse som är bindande för Finland.

En i 1 mom. avsedd administratör har rätt till ersättning av statens medel för de skäligen direkta kostnaderna för utlämnande av de identifieringsuppgifter som avses i denna paragraf. Beslut om betalning av ersättning fattas av chefen för polisinrättningen i det härad där undersökningen utfördes eller av chefen för någon av polisens riksomfattande enheter. Ändring i beslutet kan sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen med iakttagande av vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). När uppgifterna lämnas ut till målsäganden enligt domstolens åläggande, är det dock målsäganden själv som skall svara för nämnda kostnader.

18 §

Föreläggande att avbryta distributionen av ett nätmeddelande

En domstol kan på ansökan av en allmän

åklagare, en undersökningsledare eller en målsägande förelägga en utgivare eller en utövare av programverksamhet eller administratören av en sändare, server eller någon annan sådan anordning att avbryta distributionen av ett nätmeddelande, om det med hänsyn till meddelandets innehåll är uppenbart att det är straffbart att hålla det tillgängligt för allmänheten. Domstolen skall behandla ansökan i brådskanie ordning. Innan föreläggandet meddelas skall domstolen ge den för vilken föreläggande söks och avsändaren av nätmeddelandet tillfälle att bli hörda, om ärendets brådskanie natur inte oundgängligen kräver något annat.

Domstolens föreläggande skall också delges avsändaren av det i föreläggandet avsedda nätmeddelandet. Om avsändaren är okänd, kan domstolen förelägga administratören av sändaren, servern eller någon annan sådan anordning att sköta delgivningen.

Ett föreläggande enligt 1 mom. förfaller, om inte åtal för ett brott som grundar sig på innehållet i meddelandet väcks, ett yrkande enligt 22 § framställs eller talan om ersättning för skada som innehållet i ett meddelande orsakat väcks inom tre månader efter det att föreläggandet meddelades. Om allmänna åklagaren eller målsäganden inom nämnda tid yrkar det, kan domstolen förlänga tiden med högst tre månader.

Den som förelagts att avbryta distributionen av ett nätmeddelande har i likhet med avsändaren av nätmeddelandet rätt att hos den domstol som meddelat föreläggandet ansöka om upphävande av föreläggandet. Vid behandling av ett ärende som gäller upphävande av ett föreläggande skall bestämmelserna i 8 kap. rättegångsbalken iakttas. Domstolen sörjer dock för att behövliga åtgärder för hörande av allmänna åklagaren vidtas. Ansökan om upphävande skall göras inom 14 dagar efter det att sökanden fått kännedom om föreläggandet. Nätmeddelandet får inte göras tillgängligt för allmänheten på nytt medan frågan om upphävande är anhängig, om inte domstolen bestämmer något annat. Även allmänna åklagaren har rätt att söka ändring i det beslut genom vilket föreläggande om avbrytande har upphävts.

Om allmänna åklagaren eller målsäganden yrkar det, kan domstolen meddela ett före-

läggande enligt 1 mom. också när den behandlar ett åtal som grundar sig på innehållet i ett publicerat meddelande, ett yrkande om en påföljd enligt 22 § eller en talan om ersättning för skada som innehållet i ett nätmeddelande orsakat. I ett här avsett föreläggande får ändring inte sökas särskilt genom besvär.

19 §

Behörig domstol

Ansökan om avbrytande av distributionen av ett nätmeddelande behandlas vid tingsrätten på den ort som är hemort för utgivaren, utövaren av programverksamhet eller administratören av en sändare, server eller någon annan sådan anordning eller vid Helsingfors tingsrätt. Tingsrätten är domför också med ordföranden ensam.

20 §

Beslagtagning av publikationer

Samtliga exemplar av en publikation som är avsedda för spridning får tas i beslag endast om det är sannolikt att publikationen kommer att dömas förbruten.

Ett beslut om beslag enligt 1 mom. som har fattats av en anhållningsberättigad tjänsteman skall, utan dröjsmål och senast tredje dagen efter att beslutet verkställdes, föras till den domstol som är behörig att handlägga brottmål som gäller innehållet i publikationen. Domstolen beslutar om beslaget fortfarande skall gälla.

På beslag av publikationer tillämpas i övrigt vad som i tvångsmedelslagen föreskrivs om beslag av föremål.

6 kap.

Påföljder och åtalsrätt

21 §

Straffbestämmelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot bestämmelserna i 4 § 1 eller 2 mom. om utseende av ansvarig

redaktör eller bestämmelserna i 5 § om upplysningsplikt eller bestämmelserna i 6 § om upptagningsskyldighet, skall för *masskommunikationsförseelse* dömas till böter.

22 §

Förverkandepåföljd och föreläggande om utplåning av ett nätmeddelande

Vid handläggning av ett yrkande om förverkandepåföljd för brott som grundar sig på innehållet i ett publicerat meddelande skall 10 kap. strafflagen iakttas. En förverkandepåföljd kan dömas ut även när det inte kan utredas vem som begått det brott som grundar sig på innehållet i ett meddelande.

Samtliga exemplar av en publikation som är avsedda för spridning kan oberoende av äganderätten till exemplaren dömas förbrutna, om ett brott som grundar sig på innehållet i publikationen har begåtts och påföljden är nödvändig för att förhindra spridning av meddelandet.

En domstol kan bestämma att ett nätmeddelande som har konstaterats vara lagstridigt till sitt innehåll skall göras oåtkomligt för allmänheten och utplånas. Vid handläggning av ärendet skall i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs om handläggning av yrkande om förverkandepåföljd.

23 §

Publicering av domar som gäller kränkning av ära och privatliv

Om ett brott som avses i 24 kap. 8—10 § strafflagen har begåtts i en periodisk publikation, nätpublikation eller i ett program, kan domstolen på ett yrkande som målsäganden har framställt i samband med behandlingen av åtalet bestämma att uppgift om domen skall publiceras i den periodiska publikationen eller nätpublikationen eller i ett program av den som utövar programverksamheten. Domstolen kan förena denna skyldighet med vite.

Uppgift om domen publiceras avgiftsfritt i skäligen omfattning. Den ansvariga redaktören ser till att uppgiften publiceras.

24 §

Åtalsrätt

Riksåklagaren beslutar om åtal skall väckas för ett brott som grundar sig på innehållet i ett publicerat meddelande och som hör under allmänt åtal samt för chefredaktörsförseelse i anslutning till ett sådant brott. Riksåklagaren bestämmer då också vem som skall utföra åtalet.

I fråga om målsägandes åtalsrätt gäller vad som bestäms i 1 kap. 14—17 § lagen om rättegång i brottmål (689/1997).

7 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

25 §

Ikraftträdelsebestämmelse

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Genom denna lag upphävs tryckfrihetslagen av den 4 januari 1919 (1/1919) och radioansvarighetslagen av den 12 mars 1971 (219/1971) jämte ändringar.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

26 §

Övergångsbestämmelser

Ett brottmål eller ett mål angående rättelse eller genmäle som har anhängiggjorts vid en domstol före denna lags ikraftträdande får behandlas och avgöras också av den domstol som var laga domstol i målet enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Angående ersättning av skada som uppstått före denna lags ikraftträdande tillämpas den lag som gällde vid ikraftträdandet. I ett ärende som gäller genmäle och rättelse tillämpas den lag som gällde när det meddelande publicerades som genmälet eller rättelsen avser.

Ärenden som enligt 42 § 1 mom. tryckfrihetslagen är anhängiga vid justitieministeriet vid denna lags ikraftträdande, överförs till riksåklagaren för avgörande. På dessa ärenden tillämpas vad som i 24 § föreskrivs om åtalsrätt.

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 461

L a g

om ändring av 17 kap. 24 § rättegångsbalken

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i rättegångsbalken 17 kap. 24 § 2 och 3 mom., sådana de lyder, 2 mom. i lag 176/1966 och 3 mom. i lag 308/1987, som följer:

17 kap.

Om bevisning

24 §

En i lagen om yttrandefrihet i masskommunikation (460/2003) avsedd upphovsman till ett meddelande som gjorts tillgängligt för allmänheten, utgivare eller utövare av programverksamhet får vägra besvara en fråga om vem som har lämnat de upplysningar som meddelandet grundar sig på samt en fråga som inte kan besvaras utan att det framgår vem som har givit upplysningarna. Samma

rätt har den som har fått del av nämnda omständigheter i anställning hos upphovsmannen, utgivaren eller utövaren av programverksamhet.

En person som avses i 2 mom. har också rätt att vägra besvara en fråga om vem som är upphovsman till ett meddelande som har gjorts tillgängligt för allmänheten samt en fråga som inte kan besvaras utan att upphovsmannens identitet avslöjas.

Helsingfors den 13 juni 2003

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 462

L a g

om ändring av 27 § förundersökningslagen

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i förundersökningslagen av den 30 april 1987 (449/1987) 27 § 2 mom. som följer:

27 §

Den som avses i 17 kap. 23 § 1 mom. rättegångsbalken och som enligt 3 mom. i samma paragraf kan förpliktas att vittna om sådant som skall hållas hemligt har rätt att vittna därom vid förundersökning, om den gäller ett brott för vilket det strängaste straffet är minst sex års fängelse. Den som avses i 17

kap. 24 § 2 mom. rättegångsbalken och som enligt 4 mom. i samma paragraf kan förpliktas att besvara frågor som avses i 2 eller 3 mom. i paragrafen är skyldig att besvara sådana frågor också vid förundersökning, om den gäller ett brott som avses ovan i detta moment.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 463

L a g

om upphävande av 2 kap. 17 § strafflagen

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §	2 §
Genom denna lag upphävs 2 kap. 17 § strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889).	Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 464

L a g

om ändring av 7 § lagen om allmänna åklagare

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 11 mars 1997 om allmänna åklagare (199/1997) 7 § 2 mom. som följer:

7 §

Statsåklagarna

riksdagens justitieombudsman har beslutat väcka. Om något annat inte bestäms, är statsåklagarna åklagare i ärenden som hovrätten behandlar i första instans.

Statsåklagarna skall i första hand sköta åklagaruppgifterna i de brottmål som från samhällets synpunkt är viktigast. De skall också utföra åtal som justitiekanslern eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 465

L a g

om ändring av 43 § beredskapslagen

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i beredskapslagen av den 22 juli 1991 (1080/1991) 43 § som följer:

43 §

En utgivare och en utövare av programverksamhet är skyldig att utan ersättning publicera eller sända statsrådets, ministeriernas, länsstyrelsernas och kommunstyrelsernas samt de militära myndigheternas och räddningsmyndigheternas meddelanden om tillämpningen eller iakttagandet av denna lag,

vilka snabbt måste nå hela befolkningen eller invånarna inom ett visst område för att syftet med denna lag skall nås. Sådana meddelanden skall utan dröjsmål i oförändrad form publiceras i ifrågavarande periodiska publikation, nätpublikation eller program.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 466

L a g

om ändring av lagen om försvarstillstånd

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 22 juli 1991 om försvarstillstånd (1083/1991) 14 § 2 mom. och
ändras 33 och 34 § som följer:

33 §

En utgivare och en utövare av programverksamhet är skyldig att utan ersättning publicera eller sända statsrådets, ministeriernas, länsstyrelsernas och kommunstyrelsernas samt de militära myndigheternas meddelanden om tillämpningen eller iakttagandet av denna lag, vilka med tanke på rikets försvar eller säkerhet snabbt måste nå hela befolkningen eller invånarna inom ett visst område. Sådana meddelanden skall utan dröjsmål i oförändrad form publiceras i ifrågavarande periodiska publikation, nätpublikation eller program.

Helsingfors den 13 juni 2003

34 §

För främjande av samarbetet mellan de statliga myndigheterna och massmedierna tillsätter statsrådet för den tid försvarstillståndet varar en delegation med företrädare för dem som ger ut periodiska publikationer och nätpublikationer som blir tillgängliga för allmänheten, dem som utövar programverksamhet samt myndigheter som har en central ställning när det gäller att få kontroll över en situation under undantagsförhållanden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 467

Statsrådets förordning**om handels- och industriministeriet**

Given i Helsingfors den 12 juni 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet, föreskrivs med stöd av 2 §, 7 § 2 mom. och 15 § 2 mom. lagen den 28 februari 2003 om statsrådet (175/2003):

1 §

Ministeriets uppgifter

Till handels- och industriministeriets uppgifter hör att

1) sörja för betingelserna för, finansiering av och företagsstöd till närings- och företagsverksamheten samt för företagens internationalisering,

2) främja utländska investeringar,

3) styra arbetskrafts- och näringscentralernas allmänna förvaltning,

4) sörja för industriella rättigheter, bokföring och revision samt den registerförvaltning som gäller företag och sammanslutningar,

5) utveckla och utnyttja teknologi, planera och styra produktutvecklings- och teknologi-finansieringen,

6) sörja för den tekniska säkerheten och tillförlitligheten samt tillsynen,

7) utvärdera överensstämmelse med kraven och kontrollorganens kompetens, sörja för standardisering, förfaranden för kvalitetsövervakning och det nationella mätsystemet,

8) sörja för gruvärenden och utnyttjandet av mineraliska naturresurser,

9) styra och reglera näringsverksamheten, främja marknadens funktion och konkurrens, behandla frågor som rör inre marknaden, sörja för offentlig upphandling samt övervakning av statligt stöd för EU:s räkning,

10) sörja för att energimarknaden fungerar, för energiproduktionen och energisparandet, de ekonomiska styrmedlen, med undantag av

skatter och avgifter av skattenatur, samt miljökonsekvenserna inom energisektorn,

11) sörja för kärnsäkerheten och kärnavfallshanteringen,

12) sörja för den nationella beredningen av verkställandet och sammanjämkningen av frågor som gäller klimatförändringen samt utföra det forsknings- och utvecklingsarbete som hänför sig till begränsandet av klimatförändringen,

13) bereda och verkställa utsläppshandeln med växthusgaser,

14) upprätthålla försörjningsberedskapen,

15) sörja för konsumentinformation, konsumentrådgivning och konsumentforskning, konsumtionsvarors och konsumtionstjänsters samt bearbetade livsmedels säkerhet och märkningar,

16) främja export och turism,

17) bereda och verkställa den allmänna ägarpolitiken i statsbolagen, samt

18) sammanjämka den praktiska ägarstyrning som de olika ministerierna bedriver i statsbolagen och koordinera ministeriernas samarbete.

2 §

Ämbetsverk, inrättningar, bolag och andra organ som hör till ministeriets ansvarsområde

Till handels- och industriministeriets ansvarsområde hör

Konsumentverket,
konsumentklagonämnden,

Konkurrensverket,
 Patent- och registerstyrelsen,
 Konsumentforskningscentralen,
 Mätteknikcentralen,
 Geologiska forskningscentralen,
 Säkerhetsteknikcentralen,
 Statens tekniska forskningscentral,
 Teknologiska utvecklingscentralen,
 Centralen för turistfrämjande,
 Försörjningsberedskapscentralen,
 försvarsekonomiska planeringskommissionen,

Energimarknadsverket,
 försörjningsberedskapsfonden,
 statsgarantifonden,
 statens kärnavfallshanteringsfond.

Till ministeriets ansvarsområde hör också ärenden som gäller följande statsbolag och intressebolag:

Altia Abp,
 Finnvera Abp,
 Fortum Abp,
 Kemijoki Oy,
 Kemira Oyj,
 Motiva Oy,
 Patria Industries Abp,
 Finlands Industriinvestering Ab,
 Vapo Oy,
 Fingrid Oyj,
 Gasum Oy,
 Kone Oyj,
 Licentia Oy,
 Metso Abp,
 Outokumpu Oyj,
 Rautaruukki Abp,
 Santapark Oy,
 Stora Enso Oyj,
 Vuotekno Oy.

Ministeriet styr och övervakar arbetskrafts- och näringscentralerna i de ärenden som hör till ministeriets ansvarsområde.

3 §

Ministeriets organisation

Verksamhetsenheter vid ministeriet är näringsavdelningen, energiavdelningen, marknadsavdelningen, teknologiavdelningen och enheten för statens ägarpolitik, som jämställs med en avdelning, samt såsom andra verksamhetsenheter som står utanför avdelning-

arna förvaltningsenheten, ekonomienheten, revisionsenheten och informationsenheten.

4 §

Ministeriets arbetsordning

I ministeriets arbetsordning föreskrivs närmare om styrningen av förvaltningsområdet, ledningen av ministeriet och om ledningsgrupperna, organisationen, de ledande tjänstemännens uppgifter och ställföreträdare, beredningen av ärendena samt om vem som skall avgöra ett ärende.

5 §

Ministeriets tjänstemän

Vid ministeriet finns en kanslichef, avdelningschefer samt andra tjänstemän. Vid ministeriet kan dessutom anställas personal i arbetsavtalsförhållande.

Avdelningscheferna har titeln överdirektör.

6 §

Behörighetsvillkor för tjänsterna

Behörighetsvillkor är

1) för kanslichefen högre högskoleexamen, förtrogenhet med verksamheten inom förvaltningsområdet och med näringslivet samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap,

2) för avdelningscheferna och direktören för enheten för statens ägarpolitik högre högskoleexamen, förtrogenhet med verksamheten inom förvaltningsområdet samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap,

3) för förvaltningsdirektören juris kandidatexamen, förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap,

4) för utvecklingsdirektören, ekonomidirektören, biträdande avdelningscheferna, regeringsråden, industriråden, handelsråden, inspektionsrådet och de konsultativa tjänstemännen högre högskoleexamen, som för regeringsråden skall vara juris kandidatexamen, förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde samt i praktiken visad ledarförmåga,

Nr 467

5) för regeringssekreterarna juris kandidat-examen och förtroenhet med tjänstens upp-giftsområde samt

6) för övriga tjänstemän sådan examen eller utbildning som tjänsten kräver.

7 §

Tillsättande av tjänster

Bestämmelser om utnämning av kanslichefen finns i grundlagen. Bestämmelser om de tjänstemän som utnämns av statsrådet finns i reglementet för statsrådet (262/2003).

Övrig personal utnämns eller anställs av ministeriet.

8 §

Utövande av beslutanderätten

Ministern avgör ärenden om vilka beslut skall fattas vid ministeriet. Tjänstemännen vid ministeriet avgör dock i enlighet med vad som bestäms i ministeriets arbetsordning sådana i 36 § reglementet för statsrådet nämnda ärenden som inte är samhällligt eller ekonomiskt betydelsefulla.

Helsingfors den 12 juni 2003

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

Ministern kan förbehålla sig beslutanderätten i ett ärende som en tjänsteman annars skulle få avgöra. Samma rätt har i enskilda fall kanslichefen och chefen för en verksamhetsenhet i ärenden som skall avgöras av underlydande tjänsteman.

9 §

Hänvisningsbestämmelse

I fråga om ministeriet gäller vad som bestäms i reglementet för statsrådet, om inte något annat föreskrivs.

10 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning av den 23 mars 2000 om handels- och industriministeriet (313/2000).

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Förvaltningsdirektör Hannes Aulu